

BATA JÁNOS KÉT VERSE

OKTÓBER

Egyre sűrűbb a reggeli köd.
Egyre gyakrabban harangoznak.
A déli órák melege sem
elég, hogy fölmelegítsen.
Hátamon borzongás fut végig —
őszül.

Bennem gomolyog a köd.
Bennem szólnak a harangok.
Lehet-e együtt élni
a harangokkal?
. . . reggeli ködök —
ősz van.

A DISZNÓ VÉRE

Hommage á Tolnai

lassan megfagy
az udvar sarában
én meg csak állok
némán
az udvar sarában
hányás kerülget
de otthagyni nem lehet
a disznó vérét a
disznó piros-fekete
sűrű vérét
kis patak volt

az udvar sarában
piros-fekete kis patak
de mostanra már
megfagyott
— megfagyott piros-fekete
kis patak —
jöhetnek a tyúkok
fölcsipegetni
mennék felejténem
de nem lehet
magához köt a
disznó vére
— soha nem felejttem
mint rogyott össze
apám villacsapása
alatt
agyonütöd! rémültem meg
de pár másodperc
múltán fölállt és
röffenéseket sikoltva
imbolyogva
rohant az ólba
a b i z t o n s á g o t n y ú j t ó ó l b a . . .
hányinger kerülget
vér
a disznó vére
— képtelen voltam elviselni
a gidák sírását
mielőtt
átvágták volna
torkukat
sírtak mint én
a kisgyerek
addig ki sem mertem
menni szobánkból míg
el nem csitult minden
anyám jött szólni:
most már kijöhetsz . . .
a disznó vére
lassan megfagy

bele a sárba
és már gyülekeznek is
a tyúkok
csipegetik
nekik mindegy
még ha sárral keveredik is
vér — a disznó vére

Legény, 1957